

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง "ความหวาดกลัวอาชญากรรมของผู้หญิง" มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 1). เพื่อศึกษาระดับความหวาดกลัวอาชญากรรมของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร 2). สำรวจว่าอาชญากรรมประเภทใดที่ผู้หญิงหวาดกลัวมากที่สุด 3). ศึกษาว่าปัจจัยอะไรบ้างที่สัมพันธ์กับระดับความหวาดกลัวอาชญากรรม 4). ปัจจัยใดบ้างที่อธิบายความหวาดกลัวอาชญากรรมได้มากกว่ากัน

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มี 10 ตัวแปร ได้แก่ 1). ลักษณะของงานอาชีพ 2). ความถี่ในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ นอกบ้าน 3). ลักษณะพาหนะที่ใช้เดินทาง 4). ช่วงเวลาในการเดินทาง 5). การรับรู้ความเสียเปรียบในละแวกบ้าน 6). การรับรู้ความเสียเปรียบในบริเวณสถานที่ทำงาน 7). การรับรู้ความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อ 8). ประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม 9). การรับรู้เกี่ยวกับประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อของผู้อื่น 10).ทัศนคติต่อประสิทธิภาพการทำงานของตำรวจ

ระเบียบวิธีวิจัย เป็นการวิจัยสำรวจแบบเจาะจงในกลุ่มผู้หญิงทั้งหมด 10 อาชีพ คือ อาชีพ นักเรียน นักศึกษา ข้าราชการทั่วไป พนักงานบริษัทเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ พยาบาล พนักงานในสถาบันการเงิน พนักงานห้างสรรพสินค้า ผู้ประกอบกิจการส่วนตัว และลูกจ้างหรือผู้ใช้แรงงาน จำนวน 380 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

ผลการศึกษา มีดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความหวาดกลัวอาชญากรรมอยู่ในระดับปานกลาง มีจำนวน 308 คน คือ ร้อยละ 81.3

2. จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความหวาดกลัวอาชญากรรมประเภท การข่มขืน มากที่สุดเป็นอันดับ 1 รองลงมา คือ หวาดกลัวการฆาตกรรม และการทำร้ายร่างกาย ตามลำดับ

3. จากการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย พบว่า ความถี่ในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ

นอกบ้าน ลักษณะพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง การรับรู้ความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อและการรับรู้เกี่ยวกับประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของผู้อื่น มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ที่พบนั้น เป็นความสัมพันธ์ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ

4. จากการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ พบว่า ตัวแปรที่ร่วมกันอธิบายระดับความหวาดกลัวอาชญากรรม มีเพียง 3 ตัว เท่านั้น คือ การรับรู้เกี่ยวกับประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของผู้อื่น มีขนาดความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม มากที่สุด รองลงมา คือ ตัวแปรลักษณะพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และลำดับสุดท้าย คือ ความถี่ในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ นอกบ้าน โดยตัวแปรทั้ง 3 ตัว ร่วมกันอธิบาย ค่าความแปรปรวนของระดับความหวาดกลัวอาชญากรรมของผู้หญิงได้ ร้อยละ 13.88